

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 28.

Trettende Session.

10de Møde.

Onsdagen den 16de October Kl. 1.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): Saalænge vi have havt denne Forsatning, har jeg altid hørt, at man, hvergang man vilde af med en eller anden Frihedsdag i Forsatningen, har sagt: Den kan ikke passe, hvis I ville leve godt sammen med Slesvig. Dette har navnlig været Tilfældet med Valgloven; husk paa, hvor mange Gange man har sagt: Den kunne vi ikke beholde, naar vi skulle leve sammen med Slesvig; det har været et af de første Midler, hvorved man har angrebet den. Man stoler saa overordentlig meget paa at kunne friste Folk ved Hjælp af Følelsen; man troede nu, at vi, for at favne Slesvig — hvad jeg meget gjerne skal gjøre, dersom det vil gaae i min Favn, men jeg vil ikke voldtage det — skulle opgive saa det One og saa det Andet, deriblandt Valgloven, og nu have vi siden lært, at man af andre Grunde gjerne vil af med Valgloven. Man tage mig det derfor ikke ilde op, naar jeg siger, at der er noget Beslægtet ved disse to Bestræbelser, men lad os derfor bestandig undgaae dem. Jeg advarer kun imod at give efter i Nogetsomhelst, hvorved vor nærværende selvstændige Tilværelse forringes. Skal jeg sige de ærede Herrer, hvorved de bedst vinde Slesvigs Tilslutning? Det skeer derved, at de ikke lade sig fralste en eneste Løddel af deres landstænderske, eller hvad de ville kalde det, deres provindstille Selvstændighed, ikke en eneste Løddel af deres Indflydelse paa Regjeringen. Naar

det ærede Medlem (H. Hage) sagde, at de slesvigiske Stænder havde modsat sig det Pengesforlangende, som lovmæssig blev stillet til dem fra Ministeriet, saa troer jeg vistnok han tager feil; de modsatte sig det aldeles ikke, men de forlangte af deres Regjering en Oplysning om deres Kasses Status, de forlangte at see, hvorledes deres Udgifter stillede sig ligeoverfor Indtægterne, fordi de holdt sig overbeviste om, hvad der ogsaa senere viste sig at være rigtigt, at Forskjellen mellem Indtægter og Udgifter var stor nok til at dække det Drav, der skulde gjøres, saa at en ny Skat ikke behøvede at udskrives; og hvad sagde de om denne Skat? De sagde, at det i et Dieblik som det daværende ikke vilde være klogt, ligesaa lidt som det vilde være rigtigt, at udskrive en ny Skat, og hvorfor sagde de det? Fordi Stattenormerne i Slesvig ere et af de Misforholdspunkter, som vi endnu ikke ere blevne enige om, hvorledes vi skulle faae det ordnet, og enhver ny Skat, der udskrives efter disse Normer, fordobler Misforholdelsen over deres Bestaaenhed. Der som et lignende Tilfælde havde foreligger her i denne Forsamling, saa er jeg overbevist om, at det ærede Medlem ogsaa vilde sagt: Førend I forlange, at jeg skal paabyrde mine Medborgere en ny Skat, saa hold Eder saa nær til Forsatningens Ord, som I kunne, og giv mig en Forklaring deraf, om det endog saa kun bliver en velvillig Forklaring; hvis det saa bevises, at Skatten er nødvendig, da skal jeg fordele den. Dersom man saa siger mig: Læg vel Mærke til, at der bagved alle disse Skridt laae Mærker; det var ikke alvorlig meent, man havde andre Hensigter, saa siger jeg: Ja, det kan jeg ikke